

## 24. Jun. 1830

### FACTS

Date:

24. Jun. 1830

Page number:

Dagbog A, side 25 verso – 26 recto

Mentioned people:

Andreas Emil Stockfleth Faye

Gerhard Faye

Lyna Elisabeth Faye

Wilhelm August Faye

Karen Christiane Faye, f. Stockfleth

Ida Athalia Rørbye

Mentioned works:

Portræt af amtmand, konferensråd G.

Faye

### TRANSCRIPTION

24de Juni

Jeg kommer paa nogen Tid til at opgive mine smaae Formidagstoure, hvorved jeg dog gjerne fandt noget at tegne, da det er Emiel<sup>1</sup> og Tantes<sup>2</sup> særdeles Ønske at jeg skulde male Oncel,<sup>3</sup> han selv synes ikke heller at være uvillig. Det kunde blive et net gammelt Hoved men jeg frygter at jeg har alt for megen Uroe paa mig til at gjøre det god, imidlertid bliver jeg vel nødt til at anstrenge mig en Smule i det mindste for ikke at have Skam deraf. – Der var idag Selskab her hvorved alt vidnede om Tantes god Anordning; blandt Gjæsterne var største Deel [gl:] Fruentimer, de unge vare af mindre godt Udseende nogle enkelt undtagne. Mandfolkene vare meget faae, som jeg troer som oftest skal være Tilfælde i mindre Byer. Det var temmelig flaut med Conversationen, hvad der dog hjalp betydelig derved var Oncel, Betzy<sup>4</sup> og Tantes bedre Talegaver, hvoraf B. endnu bestandig besidder sit gamle Houmeur og kan af og til ogsaa være en Smule pladt, noget hun dog ofte lader gaae til Yderlighed især naar Tante kom- •26 recto• mer til at hiælpe hende. Oncel havde det Galanteri ved Bordet at drikke min Moders og Søskendes Skaal, saa vel som om Aftenen at erindre Athalia's<sup>5</sup> Geburstag. Man veed i det Heele ikke hvor godt man vil gjøre mig det og jeg kunde ikke være bedre hjemme; Oncel gefaller mig overordentlig ved sin store Godmodighed og Tante ved hendes forekommende Væsen, enhver af de andre synes ogsaa gjerne at see mig, blodt med W<sup>6</sup> har jeg undertiden noget at tale, som en Følge af hans Urimmeligheder hvortil jeg ikke kan tie stille. Jeg har selv idag holdt mig ganske god og min Helbred synes i det Hele at have vundet betydelig, jeg troer tildeels en Følge af Afvexlingerne og det gode Houmeur jeg i den senere Tid har haft, var det ikke for ikke at spille Tiden ville jeg befinde mig meget vel ved aarlig at gjøre en lignende Reise, det forbyder imidlertid min Pung paa en bestemt Maade og jeg kommer vel til at adlyde skjøndt med en sur Mine.

---

<sup>1</sup> Andreas Emil Stockfleth Faye, Rørbyes fætter.

<sup>2</sup> Karen Christiane "Kassa" Faye, f. Stockfleth, Rørbyes moster.

<sup>3</sup> Gerhard Faye.

<sup>4</sup> Lyna Elisabeth Faye, Rørbyes kusine.

<sup>5</sup> Athalia Rørbye, Rørbyes søster.

<sup>6</sup> Wilhelm August Faye, Rørbyes fætter.

Lyfver migst införlydligt en sam. T. Hvarnity  
 en Nays Josephus Kattz y. Rys rufte at West-  
 norij for at far y om midlig flais Enial yder  
 var den offmannitygen an den Sarnion for hader  
 funderat den R forat om mig migst hie Christened  
 for Callinborg funder Wofan en ystet den funder.

24<sup>de</sup> Linn<sup>de</sup> Jy. Sinneren gaa megen lid til at aggrise mine  
fuerre forvindinge, hvor, hvor jeg dog har en smule  
at luge, da det nu emiel. y. lader forderes af det afgrænsede  
maleri Quil, som skal gaaes til, fæller at vorevæltig. Det  
Lind. bliv at nok gennemalt Gode men jeg frejler at jeg far  
alt for megen lid, gaa mig til at jive det god, smukt  
bliver jeg nok vilde til at anstønde mig at vende i det  
mindste for det at fæse de. der. - Der var idag  
Sistat for fæse med det indvæde om. Tænk, det An.  
ordning, blivt Gjøsteren var fæse det Lind. Sinneren  
de nye var af minde det. Advarde nogle indvæde  
fæse. Massellane var megen fæse, som jeg blev for  
af det fæse nok et fæse i minde Linn. Det var den  
maleri fæse med Linn. Sinneren, fæse der dog fæse,  
Linn. Sinneren var Quil. Pæse, lader det indvæde  
fæse det indvæde Linn. Sinneren fæse det fæse  
og fæse af af det fæse nok en fæse fæse, megen fæse  
dog af det fæse gaa til Godevæde ifor nok fæse Linn.

26  
herv til at følge sandt. Ogsaa fandt det Galatani  
und levde. A. D. ville min Mors og Hustruens Bred  
saa god som om Altsam at vinder Althals Guld  
Man mand i det fide alle hvor god man vil gøre sig  
og sig Lide alle som boder hamme. Ogsaa faldet mig  
Enne ordetallig und sin store Guldtyg og Hustru  
forbundenne Morsen, og som af de andre syne og se  
nu at som mig, blot und M. far sig underlige og  
tally, som de talge af fars Minneslyfader som til sig  
alle der der stille. Og far faldet mig ganske god  
og min Guldtyg syne i det fide at fars minde. Ogsaa  
sig Ogsaa alle de der talge af Guldtyg og de gode  
syne mig i den fars tid, far faldet, nu det alle fars  
at fide til den minde sig Guldtyg mig mig og fars  
at gøre en fars Guldtyg, det fars minde til min  
Guldtyg og de fars Mors og sig Minne og fars  
at fide fars minde og fars Minne. Den 25<sup>e</sup> Og i den  
Guldtyg og Ogsaa fars Mors og fars fars fars  
Ogsaa fars Mors og fars Minne fars fars  
fars fars, Minne sig mig til at fide fars inoogsom  
at indgaar at gøre fars fars minde og den indgaar fars  
sig til fars fars og i fars fars indgaar til at  
ougsaa sig fars fars fars fars. Med Velkommen